

≡ Eesti
≡ Kontsert

PRANTSUSE JAZZ

Entre les terres

admirals

Eesti Kontserdi hooaja peatoetaja

admirals.group

L 5. OKTOOBER 2024 19.00 Estonia kontserdisaal
P 6. OKTOOBER 2024 17.00 Pärnu kontserdimaja
E 7. OKTOOBER 2024 19.00 Vanemuise kontserdimaja
T 8. OKTOOBER 2024 19.00 Jõhvi kontserdimaja

PRANTSUSE JAZZ

Entre les terres

Jacky Molardi ja François Corneloupi kvartett:

Jacky Molard viiul, helilooming

François Corneloup baritonsaksofon, helilooming

Catherine Delaunay klarnet

Vincent Courtois tšello

Viiuldaja Jacky Molardi ja saksofonist François Corneloupi loodud kvarteti nime võiks tõlkida „maade vahel“. Sel eikellegimaal kõlab kaasaegne džäss ja improvisatsiooniline muusika nii uudse kui ka tuttavana: on maailmamuusikat Suurbritanniast, iiri tantse ja Balkanimaade rütme. Akustilise kvarteti ainulaadne kõlailm ületab riigi- ja stiilipiire, viies kuulajad endaga pikale rännakule. Esitusele tulevad teosed albumilt „Entre Les Terres“, mis ilmus plaadifirma Emouvance Records alt aprillis 2024.

Kontsert on ühes osas ligikaudu 1h 15min

Koostöös agentuuriga Vapaat Äänet

Viiuldaja Jacky Molardi ja saksofonist François Corneloupi algatatud Entre Les Terres (Maade Vahel) on kammeransambel, mis uurib avastamata helimaastikke. Selles vabas ja avatud maailmas kõlavad moodne džäss ja improvisatsioonid kõrvuti maailmamuusika tuttavate ja ajatute kajadega, ulatudes Bretagne'i rikkast traditsioonist Balkani ja iiri tantsudeni. Ansambli neli säravat liiget pakuvad kuulajatele elavaid ja emotsionaalseid esitusi, mis ületavad stiilipiire ja haaravad publiku täielikult.

Selle muusikalise ettevõtmise keskmes on kaks andekat artisti, kes ansamblile teoseid loovad: Bretagne'ist pärit viiuldaja Jacky Molard, kes uurib julgelt moodsa muusika radu, hoides samas elus ka traditsioone, ning saksofonist François Corneloup, kes liigub oskuslikult džäss ja improvisatoorse muusika maailmas, ühildades sujuvalt ja spontaanselt erinevaid stiile. Nendega koos musitseerivad virtuoosne ja mitmekülgne klarnetist Catherine Delaunay, kelle amplituud ulatub kammermuusikast improvisatsioonideni, ning väsimatult uudishimulik tsellist Vincent Courtois, kes toob igasse projekti kaasa Euroopa lavadelt inspireeritud rikkalikud ja kirglikud meloodiad.

Alates 2020. aastast on Entre Les Terres andnud Prantsusmaa festivalidel ja esinemispaikades parkümmend kontserti, mida on

kiitnud nii publik kui ka muusika-ajakirjanikud. „Vastupandamatu kõla,“ kirjutas Franck Bergerot ajakirjas Jazz Magazine. 2024. aasta kevadel ilmus ansambli esimene album firmalt Emouvance Records.

Kvarteti rahvusvaheline debüüt toimub Soomes ja Baltimaades septembris-oktoobris 2024.

Jacky Molard on Bretagne'i muusikas märgiline figuur, kelle mõju on kujundanud selle arengut alates 1970. aastatest. Koos oma kolme venna Claude'i, Dominique'i ja Patrickuga (rahvusvaheliselt tuntud torupillimeister) moodustas ta ansambli Ogham. 1980. aastatel sündis legendaarne grupp Gwerz, mis inspireerib endiselt paljusid noori Bretagne'i bände. Tema juhtimisel loodi veel kaks legendaarset koosseisu, Arche type ja Den, rääkimata kuulsast Pennoù Skoulmi kvartetist, mis on tuntud sügavalt traditsioonilistesse tantsudesse juurdunud repertuaari poolest.

1990. aastatel suundus Jacky Molard uutele muusikalistele radadele, eriti koos kitarristi Jacques Pelleniga, moodustades koosseisud Celtic Procession ja Tryptique ning tehes koostööd Erik Marchandi ja Le Taraf de Caransebesega. Nendel aastatel jagas ta oma muusikat ja kunsti arvukatel maailmaturneedel. 2000. aastal asutas ta koos oma

vendadega Balkani muusikast inspireeritud suure ansambli Bal Tribal, kuhu kuulusid erineva traditsioonilise ja džässmuusika taustaga muusikud. Sel ajal kohtus ta džässkontrabassimängija Hélène Labarrière'iga, kellega moodustati 2005. aastal mõjukas Jacky Molard Acoustic Quartet, kuhu kuulusid veel saksofonist Yannick Jory ja akordionist Janick Martin. See kvartett kujunes sünteesiks traditsioonilisest muusikataustast ja uuenduslikest muusikalistest kogemustest. Produktsendi ja programmeerija Bertrand Duponti innustusel, kellega Molard asutas plaadifirma Innacor Records, avastas kvartett Mali muusikat, tehes koostööd silmapaistvate artistidega, nende seas lauljanna Foune Diarra.

François Corneloup alustas oma muusikuteed 1980. aastate alguses iseõppijana. Pärast tehniliste oskuste lihvimist ja improvisatsioonikire arendamist Louis Sclavisi töötubades alustas ta mitmeid muusikalisi projekte, sealhulgas viieaastast koostööd Compagnie Bernard Lubat'ga.

Aja jooksul tõusis Corneloup Prantsuse džässimaastikul tuntud artistiks, keda toetasid silmapaistvad ansamblijuhid, nagu Sylvain Kassap, Gérard Marais ja Henri Texier, kusjuures viimane kutsus teda siiani oma orkestrites osalema. 1997. aastal pälviti Trio Jardins Ouvriers'ga, kuhu

kuulusid ka Claude Tchamitchian kontrabassil ja Eric Echampard trummidel, mainekas aasta plaadi auhind prantsuse ajakirjalt Jazz Magazine. Sel perioodil käis trio sagedastel turneedel Soomes, Baltikumis ja Skandinaavias, suuresti tänu mäenedžer Charles Gili tõhusale tööle.

Corneloupil on olnud võimalus teha koostööd suure hulga tunnustatud artistidega, nende seas Michel Portal, John Scofield, Jeff Beck, Evan Parker, Paul Lovens, Han Bennink, Marc Ducret, Dominique Pifarely, Yann Fanch Kemener, Louis Sclavis, Tony Hymas ja Jeff Lee Johnson. Tänu produktent Jean Rochardile, kes tutvustas teda Minneapolise muusikaringkondades, kohtus Corneloup trummarite Dave Kingi ja JT Batesi ning bassimängija Anthony Coxiga. Juhtides Noir Lumière triot (Hélène Labarrière, Simon Goubert) andis ta 2012. aastal kontserte taas Soomes ja Baltimaades. Praegu tegutseb ta aktiivselt kahes põhiprojektis: uues trios No Scrapping, kus osalevad Joachim Florent ja Eric Echampard, ning tantsumuusikaorkestris People Spark, mille ta plaanib laiendada 12-liikmeliseks koosseisuks. Lisaks projekt Le Bal Du Siècle (2024), mille eesmärk on ühendada Prantsusmaa muusikaelliiti, kaasates kõigi põlvkondade artiste (Catherine Delaunay, Camille Maussion, Clément Janinet jt).

2019. aastal pani François Corneloup koos Jacky Molardi, Catherine Delaunay ja Vincent Courtois'ga aluse kooslusele Entre les Terres. Samal ajal käivitus projekt „Noces Translucides“, mis on inspireeritud fotograaf Guy Le Querreci töödest ja Jean Rochardi kirjutistest, mida esitab näitleja Anne Alvaro, kaasates muusikuid nagu Jacky Molard, Sophia Domancich ja Joachim Florent. Seega on François Corneloupi muusikaline teekond olnud täis tähelepanuväärseid kohtumisi erinevate artistidega ning tema pühendumus loomingulistele projektidele on kindlustanud tema positsiooni silmapaistva tegelasena Prantsuse džässimaastikul.

Tšellist **Vincent Courtois** omab tänu oma klassikalisele muusikaharidusele tugevat mängutehnilist aluspõhja. Tema uudishimu ja eklektilisus on viinud ta koostööni erineva taustaga säravate muusikutega alates džässist kuni popmuusikani: Rita Mitsouko, Christian Escoudé, Michel Petrucciani, Michel Portal, Rabih Abou-Kahlil jt. Koos Sylvie Courvoisier', Dominique Pifarely, Joëlle Léandre'i ja Joachim Kühniga naaseb Courtois tšello klassikalise poole juurde. Koostöö Louis Sclavise'ga, kellega ta jagab filmilikku muusikakäsitlust, on andnud talle peene meloodiatunnetuse.

Pärast mitmeid kogemusi ja mõjutusi on Courtois välja arendanud oma unikaalse muusikalise väljendusviisi. 2012. aastal asutas ta trio koos Daniel Erdmanni ja Robin Finckeriga, kes mõlemad mängivad tenorsaksofoni, Fincker ka klarnetit. Trio ainulaadne kõlapilt on jäädvustatud viiele albumile ning sellest on osa saanud kontserdipublik üle kogu maailma. Nende muusikaline teekond jätkub projektiga „Lines for Lions“, mis on inspireeritud lääneranniku kõlamaailmast. 2011. aastal asutas Vincent Courtois kunstilise kollektiivi La Compagnie de l'imprévu, mille eesmärk on arendada ja toetada tema loomingulist tööd.

Catherine Delaunay on lõpetanud Lyoni rahvusliku kõrgema muusika- ja tantsukonservatooriumi klarneti, varajase klarneti, kammermuusika ja kaasaegse muusika alal, mille järel ta suundus džässi ja improvisatsioonilise muusika poole.

Alates 1996. aastast on ta loonud ja juhtinud oma projekte, mille jaoks ta ka muusikat komponeerib, sealhulgas Jusqu'au dernier soufflé, milles osalesid Sandrine Le Grand, Yann Karaquillo, Pierrick Hardy, Guillaume Roy, Christophe Morisset, Guillaume Séguron; La Guinguette à PépéE – trio koos Sébastien Gariniaux' ja Pascal van den Heuveliga; album „Le chien

déguisé en vache“ koos Pascal van den Heuveliga; näitemängud „Mon crapaud s'appelle Tino“, „La Guinguette à PépéE“ ja „Sois patient car le loup“ (viimane põhineb Malcolm Lowry luuletustel).

Ta on olnud lavapartner paljudele muusikutele: Laurent Rousseau ja Olivier Thomas (Tomassenko trio), Régis Huby ja ansambel The Ellipse programmiga „Métamorphoses“, Claude Tchamitchian (Trio Nairi ja Acoustic Lousadzac), Marc Ducret („Lady M“), Pierrick Hardy („Logre intact“), Davu Seru ja Guillaume Séguron (trio SDS), Jacky Molard, François Corneloup ja Vincent Courtois (Entre les Terres), Hélène Labarrière duos ja kvintetis, ning Sarah Chaksad.

Lisaks on Delaunay mänginud koos Laurent Dehors'iga (Tous Dehors), Matt Wilsoni, Steve Colemaniga („Morphogenesis“), Tony Hymasi, John Greavesi, Simon Gouberti, Nathan Hansoni, Donald Washingtoni, Doan Brian Roessleri, Jacques Bonnaffé, Massimo Nunzi, Elie Guillou, Bruno Angelini, Daniel Goyone ja Marc Perrone'iga. Ta on osalenud ka mitmetes interdistsiplinaarsetes projektides, sh Thierry Thieu Niangi, Les Décisifs Clara Cornili, La Passerelle Michel Bruzati, L'Œil du tigre Jean-Marie Lejude'i ja (Mic)zzaj Pierre Badaroux' lavastustes.

Eesti Kontsert: produtsent Lauri Aav, assistent Kaisa Kroon

Turnee produktsioon: Sons Vifs

Turnee broneerimine ja juhtimine: Vapaat Äänet

Turnee toetus: AJC, Spedidam, Prantsuse Instituut Eestis

HOOAJA
PEATOETAJA

admirals

LIVIKO
— anno 1898 —

AUTOPARTNER

OLEREX

SORAINEN

/eestikonsert

/eesti_konsert

eestikonsert.ee